

MINDSZENTI LAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K

Megjelen minden
vasárnap

A hírlapírás új korszaka.

A sajtótörvény tehát tető alá került. Ide-oda szentesítik is, belekerül törvénytárunkba a végrehajtási rendelet; megállapítják az idejét is, hogy mikor lép életbe, és ezzel a hírlapírás nem lesz az a szabados, becsületrontó és becsületvesztő foglalkozás, ami eddig volt. Mert hiszen, tegyük szak szívrünkre a kezünket, és valljuk meg, hogy a sajtószabadság örve alatt oly visszaéléseket követett el a sajtó egy része, amelyet tovább elnézni nem lehetett.

Nagy része van a tisztességtelen sajtónak abban, hogy a törvény itt-ott drákói és hogy ez — jóllehet a sajtószabadság szentsége mint szabadságjog él a szívekben, — a társadalomnak minden különösebb emóciója nélkül ment keresztül.

Minket az új törvény nem rendszabályoz meg jobban, mint ahogy önmagunkat eddigelé a sajtó tisztességességét átérzve, megrendszabályoztuk.

A magánbecsület szent volt előttünk. És senkinek magánéletében titkokat nem fürkésztünk; a hálószoba ajtaját senkire se nyitogattuk; mindenki, aki a közéletben szerepet vállalt és végezett, a nyilvánosság előtt csak ebben a minőségében szerepelt és egyéni élete soha nem volt részünkről sem firtatás, sem szellőztetés tárgya.

De nem minden vidéki ujság mondhatja ezt el, ezzel az őszinteséggel magáról.

Igenis, sokan azon a cimen, hogy a közönség a hajbakapásokat, a veszekedéseket szereti, — valóságos kakasviadalokat rendezett és a lovagiasság törvényei szerint a tollal történt szurkálások után megtörtént a lovagias mérközés, falevelek átlövése, és egy-két lapos vágás.

Különösen ádáz személyharcokat szültek a gombamódon felszaporodó lap-vetélytársak. Az egzisztenciájában megtámadott lap feneketlen piszkot tudott felkavarni, mert féltette az előfizetőket és hirdetőit.

A közönség, igaz, eleinte gaudiummal kísérte a heti szel-

lemi epeömléseket, de miután ezekben az izlés nem tudott korlátokat szabni, — megundorodott és rendesen hitelvesztett lett mindkét lap.

Tévedés azt hinni, hogy a közönség ujságjában veszekedést akar látni és legkapósabb csemegéje a — botrány. Igaz, van az olvasóközönség között, melyet tisztán ez érdekel és a korpolytással terjesztett sajtónak tényleg nagyon nehéz is a hivatása, mert az a közönség, mely a karajcáros lapokat veszi, egy kis parázs botrányra mindég éhes. És mivel a Bulleward-sajtónak az utcai járóelőkötől kellegzisztenciáját megszerezni, — a közönség alsóbb rétegének e szenzációéhségét számításba kell venni, ha megélni akar.

Ez kétségtelen. Csak az a tévedés, hogy szabad-e ezért a hitvány eszközért hazudni és úgy hazudni, hogy az ország becsületét a külföld előtt letiporjuk vele. Ha Magyarországot hercegprimására rá lehet fogni minden ok nélkül, hogy közjogi méltóságát és főpásztori állását simoniával szerezte, akkor hol végződik a botrányhajhászlat, hiszen akkor mindent szabad.

Pedig ilyeneket és ehhez hasonló súlyos vétségeket követett el a sajtó egynemely része már akkor, mikor a sajtó törvényjavaslat hullámai magasra csaptak és mindenkinek, aki a hírlapírásból él, óvakodnia kellett volna attól a sajtóellenes irányzatnak ilyen kövér botrányhalakat ne szállítson.

Ne csodáljuk, hogy a törvény kegyetlenül elbánt velünk, és efféle könnyű vérű hazudozásokért a jövőben kiméletlenül hüvösre tesznek.

Hála Istennek, a vidéki sajtó sohasem fajult el oly szemérmetlen hazudozásává mint az irodalmi fókusból kiinduló egyik két utcai lap. De azért bizony súlyos vétségeket követtek el egyesek a magánbecsület ellen. És sokan vétettek a tisztas, irodalmi hang ellen is. Új korszak következik: a szabadosság és felelőtlenség megszűnt, irásközben ezentúl a lelkesímetet elaltatni nem szabad többé!

Kabaré-estély.

Vasárnap óta eltelt már egy hét, de még mindig élénk emlékezetben van mindnyájunknak, az a minden ízében megkapó, nagy gonddal és fáradhatatlan buzgalommal rendezett kabaré-előadás, melyet a helybeli ipartestület kebelében alakult műkedvelői csoport, Gelsy Margitka és Szóbl Ilonka úrlányok közreműködésével rendezett.

Ezen előadás, illetve estély tehát méltán keltett általános nagyfokú érdeklődést. Ott volt a közönség intelligenciája s nem maradt el az iparosok és kereskedők, ily alkalommal megjeleni szokott nagy száma sem.

A Zánthó-féle vendéglő nagyméretű terme zsufolásig megtelt; olyannyira, hogy már több vendégnek még állóhelyet sem volt képes a rendezőség biztosítani.

A színpad ügyes elhelyezése, a megváltott helyek feltétlen biztosítása — amit más alkalommal nem igen tapasztaltunk — a közönség részéről általános jóérzést és megnyugvást keltett.

Pont 8 órakor a színpad függönyének megnyíltával vette kezdetét a karnagy urnak nagy fáradsággal és szakavatott gyakorlatával ez alkalomra kiválasztott és betanított „Bordal“-a, mit 14 kedves és kellemes hangú nő és 20 férfi vegyes énekkara adott elő és gyönyörködte a közönséget.

Már előre gondolható volt e szám sikere, de nem számított meglepetéssel vette a közönség s óriási tetszését nyilvánította azzal, hogy szünni nem akaró tapsvihara újabb szebbnél-szebb dalok éneklésére készítette a kellemes hangú dalárdát.

A műsor második száma a „Kacagó Leányok“ c. vigjáték állandó derűs hangulatban tartotta a közönséget. Oly rátermettséggel és nagyszerű alakítással oldották meg szerepeiket az előadók, hogy már nagyobb ügyességgel nem is lehetett volna előadni ezen pompás vigjátékot. A közönség elismerése nem is maradt el, mert a darab végeztével nagy tapsvihartól zugott a terem.

Ezután következtek a műsor legszebb és legmegkapóbb számai, a „Cinka Panna“ melódrama és a zongora-számok.

A melodramát Gelsy Margitka adta elő nagy hatással. Oly kiváló rátermettséggel és mély érzéssel

adta elő Cinka Pannát, hogy a közönség előtt bizonyára hosszú ideig emlékezetes a gyönyörű melódrama.

Nagy zenei tehetséget árult el Szóbl Ilonka, zongorán előadott darabjaival. Biztos, könnyed játéka bámulatba ejtette a közönséget s igen kellemes hangulatot váltott ki. Nem maradt hálátlan a hallgató közönség, mert viharos tapssal újráztatta és szebbnél-szebb csokrokkal róttá le elismerését.

A többi kedves hölgyszereplők közül, kik magánszámokat adtak elő, különösen ki kell emelni Hegyesi Vicuskát, Gyenes Margitkát, Walter Macuskát és Zánthó Macuskát. Mindnégyen nagy tetszést értek el kellemes megjelenésükkel, fényes öltözékükkel s a már más alkalommal is tapasztalt kedvességükkel.

A férfiszereplők közül Zách Klára előadója finoman iskolázott gyönyörű hangjával és a darab szövegének világos, könnyed modorban való leadásával, a nehéz dalmű még a laikus közönségnek is feledhetetlen kellemes percekét szerzett.

Suttai János, a dramolett előadója szép előadótéhetséget mutatott be. Oly ügyes átmenettel alakított, hogy előadása általános tetszést keltett. A megvilágított allegorikus kép szereplője Hoics Irénke szép és kedves alakjával gyönyörűen festett.

Az utolsóelőtti számban Weinberger Ferenc a társulat komikus Dörgencs pattogó, zamatos nótáinak leadásával folytonos kacagásra készítette a közönséget. — Weinberger már többször állt a közönség előtt, de ezen előadásával még az eddigieket is felülmulatta.

Már majdnem éjfél volt, amidőn a közönség a jeles énekkar több gyönyörű dalának meghallgatása után oszladozni kezdett, ezután a fiatalság a legnagyobb kedvvel fogott a táncba, mely reggeli 6 óráig tartott.

Végezetül, — mit már legelől kellett volna megemlítenünk, ily nagymérvű siker elérését a rendezőségnek, legelsőbb is Szóbl Ilonka Ödön gazd. szaktanítónak, Weber József áll. tanítónak, mint énekkar vezetőnek, Páncél Károly ipart. elnöknek és Weinberger Ferenc vig.bizottsági elnöknek kell betudni, kiknek gondos irányítása, ügyes rendezői tulajdonai nagyon is meglátszottak a játék minden részében.

HIREK

— Képviselőnk köszönete.

Órgróf Pallavicini György, kerületünk képviselője a következő levélben köszönte meg azt a részvétváratot, melyet községünk előljárósága, édesapja elhunytá alkalmából neki küldött: „Mindszent község tekintetes Előljáróságának, Mindszent. Boldogult emlékü édesatyám elhunytá alkalmából kifejezett szíves, jóleső részvétükért, kérem fogadják legőszintébb köszönetemet. Budapest, 1914. január 24. Kiváló tisztelettel Órgróf Pallavicini György.”

— Községi közgyűlés.

Mindszent község képviselőtestülete e hó 5-én tartotta február havi rendes közgyűlését, melynek tárgysorozatában első helyen állott a villamos világítás ügyében hozott belügyminiszeri leirat. A község atyái nagy figyelemmel hallgatták végig a felolvasott leirat tartalmát, mely a villamos köz- és magánvilágításra vonatkozó szerződést tárgyalta. A szerződés egyes pontjait Korom Gáspár képviselő módosítani kívánta. Kívánatosnak tartaná ugyanis, hogy a község összes középületeit a vállalkozók egyszersmindenkorra ingyen világítsák. Nem is lenne ez rossz kívánság a községre nézve, csak akadna oly vállalkozó, aki adna vezetékét és áramot bőven is, meg ingyen is. Ez lenne a legjobb. De miután a vállalkozók is aligha kapnak ingyen gépeket, grátisz vezetékét és felszerelést, no meg potya munkaerőt, — hát ilyen óhajítás teljesülésbe menése egyszerűen lehetetlen. Belátták ezt a község atyái is és Korom Gáspár módosító javaslatát 22 szavazattal 9 ellenében elvetették, miután bebizonyult, hogy a vállalkozók a községi épületek világításához szükséges áramot ugyanis az előállítási áron adják. A szerződés további pontja szerint a község köteles megengedni, hogy az általa fizetendő évi járulékot a vállalkozók bármely jónévű hazai

pénzintézetre átengedményezhesék. Ennek ellenében vállalkozók lekötik s a község tulajdonába átadják a beépített hálózatot, a villamos berendezéshez szükséges összes gépeket és felszereléseket, a hajtóerőt kivéve. Korom Gáspár ezzel szemben azt az indítványt teszi, hogy a fizetési nyilatkozat kiadása esetén vállalkozók a teleplekötésére szoríttassanak. Vállalkozók azonban ezen módosításhoz nem járultak hozzá, sőt nyíltan kijelentették, hogyha ezen kikötéshez a község ragaszkodna, úgy inkább visszalépnek a vállalattól. A képviselőtestület 23 szavazattal 3 ellenében Korom Gáspár javaslatát elvetette s megállapította, hogy a vállalkozók által nyújtott garancia a községnek teljesen elegendő, mivel a biztosítékul felajánlott berendezés értéke a százezer koronát meghaladja. A további tárgyalás során vállalkozók a villamostelep után 25 évi adómentességet kértek. Korom Gáspár képviselő szintén hajlandó megadni az adómentességet, de csak 10 évre. A bizottság javaslata az volt, hogy a kért időre az adómentesség engedélyeztessék. A javaslatokra szavazás rendeltetvével, a képviselőtestület 21 szóval 4 szavazat ellenében a kérelmezett adómentességet engedélyezi az esetben, ha az erre vonatkozó határozatot a belügyminisztérium jóváhagyja. A szerződés tárgyalása csak a késő esti órákban ért véget. Elnöklő bíró a szerződés felolvasása után a névszerinti szavazást rendelte el. A szerződés elfogadása mellett 22-en, ellene pedig 4-en szavaztak. Így tehát 18 szótöbbséggel a szerződés megkötöttnek nyilvánították ki. Tekintve az idő előrehaladottságát, a tárgysorozat többi pontjainak tárgyalását a jövő közgyűlésre halasztották el.

— **Halálozás.** A kegyetlen halál ismét egyik előkelő úri családkat borította gyászba. Mély megilletődést, melynek nyomán az őszinte részvét fakad, keltett hét-

főn reggel az a hiób-hir, hogy ismét egy jó emberrel kevesebb: Weisz Imre meghalt. A mindenkitől szeretett és nagy becsülésben álló földesúr, aki távol tartotta magát minden közéleti szerepléstől és jó szívének melegségét családján kívül a szűkölködők érezték legjobban, alig két napi betegség után, férfi-korának delén, csendesen elhunyt. A szerető rokonság és jó barátok a megboldogultnak ravatalát csakhamar a koszorúk sokaságával borították el, s a család a gyászesetről a következő jelentést adta ki:

Alulírottak, fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a szerető legjobb fiú, a legjobb testvér, sógor, nagybácsi és rokon Weisz Imre földbirtokos, február hó elsején éjjel 11 órakor, 49 éves korában, rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hült tetemei folyó hó 3-án délelőtt 10 órakor fognak az izr. hitvallás szertartásai szerint a helybeli izr. temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra tétetni. Mindszent, 1914. évi február 2-án. Nyugodjék békében! Áldott legyen emlékezete!

A korán elhunyt földesúr temetése kedden délelőtt óriási részvét mellett ment végbe. Koporsója előtt Bűchler J. Gyula rabbi mondott meghatározó gyászbeszédet. Nyugodjék békében!

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik Istenben boldogult szeretett jó Imre fiam, illetve testvérünk temetésén jelen voltak és igaz részvétükkel mély bánatunkat enyhíteni igyekeztek — fogadják ezuton hálás köszönetünket.

Mindszent, 1914. február 3.

Özv. WEISZ LŐRINCZNÉ
ÉS CSALÁDJA

— **Lesz már villanyvilágításunk.** Még a múlt év április havában községünk képviselőtestülete egyhangulag elhatározta, hogy a község három főutcáját és köztereit villanyval fogja kivilágítani. Kevéssel később a község egységet is kötött a Weisz Miklós és társai céggel, a villanyvilágítási berendezés és áramszolgáltatást illetőleg. Mindenki igen megörült ennek az intézkedésnek, mert hiszen eleget kellett idegenek előtt szégyenkezniünk amiatt, hogy az utcákon semmiféle világításunk nincs. Különösen a sötét, téli esteiken kénytelenek voltunk a kandalló körül meghuzódni, mert az utcák oly sötétek, hogy kész veszedelem volna ilyenkor a közlekedés; azontul pedig a közbiztonság is erősen veszélyeztetve van a koromsötét éjszakában. Majd egy éve már, hogy ezen üdvös határozatot meghozta a képviselőtestület s hogy a mostani télre mégis sötétségben maradtunk, hát annak csupán a beadott fölebbezések az okozói. A fölebbezéseket — mint tudjuk — úgy a vármegye törvényhatósága, mint a belügyminisztérium elutasította és

jóváhagyta a Weisz Miklós és társai céggel kötött egyezséget. A miniszeri leirat szerint is ezen cég ajánlata legelőnyösebb a községre és utasított a közgyűlés, hogy a szakértői észrevételek figyelembe vételével a szerződést a Weisz Miklós és társai céggel kösse meg. A csütörtökön tartott február havi rendes közgyűlés — melyről lapunk más helyén számoltunk be — tüzetesen foglalkozott ismét a villanyvilágítási ügygel s ennek eredményeként örömmel állapíthatjuk meg, hogy az imént említett egyezés — miután az összes fórumok tűzpróbáját sikeresen kiállta, — most már végérvényes és reméljük lehet, hogy a közeli hetekben már a villamos mű építéséhez serényen hozzá is fognak.

— **Elszámolás.** A Mindszenti Ipartestület vigalmi bizottságának kebelében alakult műkedvelő csoport által folyó hó 1-én rendezett „Kabaré-estélyen” felülfizetni szívesek voltak: Szakál Mihály, Keresztes Ferenc vendéglős 5—5 K, Hauszer és Farkas 5'60 K, Wimmer Károly 2'40 K, Weber József, Szvoboda Ödön, Horváth Antal, Pánczél Károly, Wimmer Béla, Ekker N., Pető Lajos, Zsoldos Lajos, Nagy Jenő, Vitos János, Babácsék Ede, Lőrincz Pál, Jaksa Imre 2—2 K, N. N. N., N. N., 1'80—1'80 K. Dr. Orbán József, Korom Lajosné 1'60—1'60 K, Mihály Lajos 1'10 K; Baksay Illés, Baksay Lajos, Gelsy Péter, Diamant Jenő, Remzsó Lajos, Judik Menyhért, Gulyás János, Ambruzs D. Ambrus, Mészáros Balogh Péter, Bergel Herman, Balassa József, (Hmvásárhely) 1—1 K, Szabó József, Borsi Lajos, Remzsó Sándor 80—80 f., Weisz Ignác, Hevesi Gábor, Bálint Dávid 60—60 f., Gémes Sándor, Fehér János, Robicsék Sándor, N. N., Kovács Károly 40—40 f., Bakai Zoltán, Bakay N. 30—30 f. összesen 69'70 K. Jegyek árából befolyt 313'10 K. Összes bevétel 384'80 K. Kiadás 150'61 K. Maradvány 232'19 K. Mindazoknak, akik felülfizetésükkel, megjelenésükkel, valamint szereplésükkel az estély erkölcsi és anyagi sikerét biztosították, ezuton fejezi ki hálás köszönetét a „Mindszenti Ipartestület s annak vigalmi bizottsága.

— **Szerencsétlenség a tiszai kompnál.** A múlt vasárnap délelőtt Molnár Mihály baksi kocsis, aki Töröcsik gépész kis fiát keresztelőbe hozta és a kompon át akart kelni, majdnem végzetes szerencsétlenség áldozata lett. A kompra igyekvő kocsit alatt a kompon hidjának egyik deszkája kicsuszott, mire a lovak a Tiszába estek és magukkal rántották a kocsit első részét is. Szerencsére, ugyanakkor a kompon sokan voltak és emberfeletti küzdelem után kimentették a lovakat, meg a kocsit is veszedelmes helyzetéből. A bátor életmentőket a parton álló község lelkesen megéljenzte.

— **Cukorrépa műtrágyázási eredmények.** Eddig azt hittük, hogy hazánkban a cukorrépa alá egyedül szuperfoszfáttal kell műtrágyázni, az Országos növénytermelési kísérleti állomás által a múlt évben Szabolczán végzett kísérletek azonban azt bizonyítják, hogy

Olcsóbb a pénz!

A Mindszenti Takarékpénztár R.-T.

tudomására hozza a közönségnek, hogy tekintettel a megennyhült pénzügyi viszonyokra, a kölcsönök utáni

kamatokat

a mai nappal

jelentékenyen leszállítja

s új kölcsönöket kedvező feltétel mellett azonnal folyósít.

Mindszent, 1914. február hó 1.

Az Igazgatóság.

a szuperfoszfát egymagában való alkalmazása nem mindenkor a legjövődélmezőbb, 10 kísérlet átlagában ugyanis kat. holdanként az egymagában alkalmazott 200 kg. szuperfoszfát után 11—53, átlagban 25 mm. volt a termés és 62 korona jövedelmi többlet, 200 kg. szuperfoszfát és 67 kg. chilisalétrum után 21—103, átlagban 47 mm. termés és 117 K a jövedelmi többlet, 200 kg. szuperfoszfát, 67 kg. chilisalétrum és 75 kg. 40 százalékos kálitrágya után pedig 37—122, átlagban 69 mm. termés és 172 K jövedelmi többlet származott. A tiszta haszon a műtrágyások fenti sorrendjében 42, 87- és 132 korona. A nitrogén és káli trágázás e rendkívüli eredménye kétségen kívül a múlt évi nedves és a cukorrépa fejlesztésére nagyon kedvező időjárásnak is köszönhető. Kevésbé kedvező időjárás mellett főként a szárazabb jellegű sikságokon a káli és chilisalétrum hatása és jövődélmezősége felette kétes és épen azért használatuk inkább csak az ország hegyes-völgyes nedvesebb éghajlatu vidékein ajánlható. A szárazságra hajló sikságokon biztos eredményt ezután is a szuperfoszfát egymagában való alkalmazásától várhatunk.

— **Meghalt a gyermekgyilkos cigány.** Ruva Sándor teknőkészítő szentesi cigány, aki gyermekét vadházastársával kegyetlenül meggyilkolta, szerdán reggel Szentesen meghalt. Ruva Sándor tüdővészben szenvedett s annyira elhatalmasodott rajta ez a baj, hogy ügyének tárgyalását is el kellett halasztani. Alig egy héttel ezelőtt érkezett meg a szegedi törvényszékhez az igazságügyiminiszter leirata, melyben megengedte, hogy a tárgyalást a szentesi cigánysoron tarthatja meg a szegedi esküdtszék. Most már csak az elhunyt cigány felesége Csengődi Pálné felel gyermekének meggyilkolásáért, noha éppen az ő kérésére napolták el a korábbi tárgyalást, mert vallo-mása szerint neki a gyilkosságban egyáltalán nem volt része.

— **Merénylet legény.** Pap Bódi András kisteleki legény 1912 június 29-én éjszaka Tóth József korcsmája előtt rá akart löni régi haragosára Domonics Balázsra. A golyó azonban célt tévesztett és Vörös Ferenc karjába furódott. Szándékos emberölés kísérletével vádolta a szegedi ügyészség Pap Bódi Andrást. De büntársként került a vádlottak padjára barátja Susák Gusztáv is, aki Papnak a revolvért adta. Csütörtökre volt kitűzve annak a tárgyalása. A tanúk azonban nem jelentek meg és így a tárgyalást elnapolták.

— **Köszönetnyilvánítás.** Teintetes Grüner Géza urnak, Szeged. Boldogult Weisz Imre községünkbeli illetőségű volt lakos temetése napján, a szegények között kiosztás végett koszorúmegváltás címen adott 30 korona összegért, fogadja leghálásabb köszönetünket. Mindszent község előljárósága.

— **Pályázat utazási ösztöndíjra.** A szegedi kereskedelmi és iparkamara pályázatot hirdet egy a kereskedelemügyi miniszter által adományozandó 600 K. külföldi utazási ösztöndíjra. Az ösztöndíj elnyeréséért folyó évi március hó 15-ig folyamodhatnak oly

tőrekvő és kellőleg képesített iparos-íjjak, kik az év folyamán tapasztalatok gyűjtése és szakmájukban leendő magasabb kiképzés céljából külföldi utat tenni készek. Bővebb felvilágosítás az Ipartestület irodájában nyerhető, hivatalos órák alatt.

— **Hova lett a téglá?** Annak idején, mikor Makó város gyors fejlődésnek indult, megalapította egyetlen községi üzemét, a téglagyárat is. A gyár alapításakor a várost az a cél vezette, hogy leküzdje a téglauzsort. A pillanatnyi cél sikerült is: a városi téglagyár rendes árakra szorította a téglauzorsókat. Az építkezés virágzásnak indult, de maga a gyár sehogysem hajtott jövedelmet. A képviselőtestület évről-évre megpendítette a bérbeadás kérdését, de mindig akadtak, a kik hangoztatták, hogy a város üzemét ne adja idegen kézre. Nemrégiben kineveztek a gyár élére egy intézőt, a kinek működésétől az üzem fölvirágzását várták. A gyár üzemét most vizsgálják fölül és óriás hiányokat konstaláltak. Pénzben nem volt hiba, de százezrekre rugó kiégetett téglát nem találtak sehol. A polgármester nyomban fölfüggesztette az intézőt. A város most már annyi sikertelen próbálkozás után mégis kénytelen lesz bérbeadni a téglagyárat.

— **Hazardjátékért — egy havi fogház.** A szegedi kávéházakban nagyon el vannak terjedve a különböző hazardjátékok. A detektívek egy razzijuk alkalmával a Valéria-kávéházban lelepleztek egy hazardjátékot folytató társaságot. Elefánt Jakab kávést és négy játékost feljelentettek. A büntető járásbírósa a kávést, aki hasonló kihágásért már büntetve volt, egyhavi fogházra és száz korona pénzbüntetésre, a játékosokat pedig fejenként hatvan korona pénzbüntetésre ítélte.

— **Szokatlan hideg.** Már régen nem volt oly hideg nálunk, mint az elmúlt hét napjainak éjjelén, midőn a hőmérő 15—18 fokra szállt le a fagypontra alá. A hideg napközben sem akart sokat engedni mérgéből. Az éjjeli ködök vastag zuzmarával vonták be a fa ágait s reggelenként szokatlan szép látványra ébredünk. E sovány vigasztalással szemben nagy erősen kellett a kályhákat fűteni, hogy a lakások barátságosak maradhassanak s a szegény nép, melynek nem igen van fűteni valója, sokat fagyoskodott s türelmetlenül várja a tél végét.

Eladó bikák

Mindszent község tulajdonát képező két darab javított, kiselejtezt bika eladásra kerül. Venni szándékozók kéretnek, hogy 50 korona bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat legkésőbb **folyó évi február hó 15-ének d. e. 9 órájáig** hozzám nyujtsák be. Az ajánlatok ugyanaznap d. e. 10 órakor bontatnak fel, amikor a kiselejtezt apaállatok a legtöbbet ígérőnek adatnak el. Mindszent, 1914. évi február 7.

Gyovai Bernát
másodbíró.

APRÓSÁGOK

A NAGY IDŐKBŐL.

I. A kivilágítási költség.

Zsurmay Lipót huszárezredes a vizaknai csata alkalmával mintegy ötszáz emberével elszakadt Bem seregétől, s Medgyes felé sodortott. Itt aztán megvetette a lábát, s váltakozó szerencsével báró Heydte dragonyosörnagy ellen harcolt. A pályabér: Medgyes volt; s hol ő szorította ki a császáriakat a városból, hol ezek őtet.

Történt, hogy 1849 február 8-án Heydte örnagynak kedvezett a hadiszerencse. A megyesi szászok a győzelem örömeül kivilágították a várost.

De másnap előrobogott Zsurmay, s kiverte Heydte dragonyosait Medgyesről. A győztes elé, amint az már a szászoknál szokásban volt, hódoló küldöttség járult.

— Talán bizony engem is kivilágítással akarnak megtisztelni? — pirit reájuk Zsurmay.

— Ha úgy parancsolja az ezredes ur! — hajlongott a polgármester.

— Dehogy parancsolom, — válaszolt kedélyesen Zsurmay. — Meny nyibe is került az a tegnapi illumináció?

— Körülbelül kétezer forintba, — felelt siránkozva a polgármester, úgy okoskodván, hogy ha ilyen nagy összeget mond, Zsurmay szíve bizonyára meglágyul.

— No, én megkímélem a fáradságtól a várost, — felelt Zsurmay, — nem kell a kivilágítás...

— Oh kérem, kérem! — vágott közbe mély bókolással a polgármester.

— Igen; nekem nem kell a kivilágítás, — folytatta Zsurmay, kissé emeltebb hangon, — nekem csak a kivilágítás költsége; a kétezer forint kell!

A szász atyafiak mosolygós ábrázatai hirtelen elsavanyodtak. De azért félóra mulva már együtt volt a pénz, s Zsurmay jókedvvel száguldott tovább Marosvásárhely felé.

Alig távozott Zsurmay, jön megint Heydte báró. De már ennek fele sem tréfa. A polgármester felöltö díszruháját és kisetett eléje.

— Mi csak örülünk, — ugymond, — ha ismét a báró urhoz lesz szerencsénk. De ebben az esetben szíveskedjék annyi haderőről gondoskodni, hogy a város megvédhető legyen, mert nekünk sem pénzünk, sem kedvünk minden második nap kétezer forint kivilágítási költséget fizetni.

II. Miért szeretett volna Bem magyarul tudni?

Petőfi, mint tudjuk, erdélyi táborozása idején sem feledkezett meg bübajos lantjáról. Itt a harc forogtatásában, az ágyuk mennydörgése közt születtek a legszebb csatadalai.

Bem ezeket a vérpezsdítő dalokat a tábori sajtón kinyomatta, s ezer meg ezer példányban osztotta ki a legénység között.

— Csak azért szeretnék magyarul megtanulni, — mondá többször, hogy az én kedves Sándorom verseit eredetiben elolvashassam.

S rendkívül örült, mikor Petőfi „Az erdélyi hadsereg” s „Négy nap dörgött az ágyú” című költeményeit franciára fordította.

III. A megcenzurázott korcsmacégér.

A Bach-korszak intézői nemcsak a könyvekre, hírlapokra, de még a hirdetésekre, sőt a cégtáblákra is kiterjesztették az ellenőrző figyelmet.

Egy dunántúli városkában új vendéglő nyílt, aminek a cégtáblájára szép piros hajnal volt festve, amidőn ragyogva emelkedik föl a nap a láthatáron. A poétikus korcsmacégér fölé ez volt írva:

Vendéglő a felkelő naphoz.
Az új céger azonban nem soká pompázott, mert a korcsmárost már másnap a kerületi főnök elé idézték.

— Hallja, barátom, — szólott hozzá atyai szigorral a főnök, — vagy leszedi azonnal azt a céget vagy bezáratom.

— Miért? — kérdezte meglepetten a korcsmáros.

— Mert az valósággal forradalmi felirat. A felkelő nap az új korszak hajnalát jelentheti, amiről a gaz fölforgatók annyit beszélnek. Szóval, azt a céget vegye le még ma, különben ismétlem, becsukatom, s akkor aztán jó sok ideig nem fogja látni a felkelő napot.

A korcsmáros ijedten ment haza és rögtön levétette a veszedelmes cégtáblát. Hanem azért sajnálta eldobni s azért is kapta magát és elkeresztelte a hajnal — alkotmányt.

Mikor aztán másnap a kerületi főnök ur arra sétált, ezt a fölirást olvasta a korcsma felett:

Vendéglő a lenyugvó naphoz.
— Ez már helyes, — mormogta a főnök és meglegedetten fordult be a vendéglőbe egy pohár sörre.

Felolvasó szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL.
Horváth Antal grafikai műintézete, Mindszent.

Meghívó.

A Mindszenti Önszegélyző Szövetkezet

1914. évi február hó 22-én délután 2 órakor Mindszentben, saját helyiségében (Schwáb Dávid-féle ház) XXVI-ik (újraalakulás II-ik)

Rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghívotnak.

Elintézendő tárgyak:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése 1913. évről.
2. Számadások megvizsgálása és a fölmentvény megadása.
3. A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. Tisztviselek tiszteletdíjainak megállapítása.
5. Az igazgató, igazgatóság és felügyelő-bizottság újválasztása.
6. Pénztárnok és könyvelők választása.
7. Egyéb tárgyalandó ügy a közgyűlés előtt 8 nappal az igazgatónál bejelentendő.
8. Netaláni indítványok.

Mindszent, 1914. évi február hó 2-án.

VITOS GERŐ
igazgató.

Jegyzet. Az eredeti mérleg és zárószámadás, úgy az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az intézet helyiségében közszemlére vannak kitéve és azokat a részvényesek a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Árverésen vehető

folyó hó 11-én d. u. 3 órakor, a Szabadság-utca 193. sz. a. egy 12 oszlopon és egy 32 oszlopon álló deszkatevés szín, két esomó vastag kötél és egy íróasztal.

A „Mindszenti Önsegélyző Szövetkezet” 1913. évi Zárószámadata.

BEVÉTEL

Pénztári forgalom 1913. évben

KIADÁS

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
41	Pénztári maradvány 1913. január 1-én	2263	56	12	Adó és illetékre	157	48
15	Takarékpénztári betét utáni kamatokból	280	72	14	Jutalékokra	149	40
28	Kölcsönök visszafizetéséből	13299	46	20	Vegyeesekre	114	34
29	Előlegek visszafizetéséből	3398	—	21	Veszteség tartalékra	98	—
36	Bírságdíjakból	146	10	26	Takarékpénztári betétre	8280	72
38	Törzsbetétekből	31231	—	28	Kölcsönökre	19400	—
39	Átírási díjakból	13	—	29	Előlegekre	10279	—
39	Kölcsönök utáni kamatokból	6325	96	33	Tiszteletdíjakra	1950	—
40	Előlegek utáni kamatokból	843	04	34	Folyószámla utáni kamatokra	483	90
				37	Üzleti költségekre	865	—
				38	Törzsbetétekre	433	60
				38	Folyószámla visszafizetésre	12500	—
				41	Pénztári maradvány 1913. december 31-én...	3089	40
		57800	84			57800	84

TARTOZIK

MÉRLEG-SZÁMLA

KÖVETEL

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
VAGYON				TEHER			
6	Felszerelések	20	—	7	Törölt törzsbetétek	207	02
26	Takarékpénztári betét	8281	56	8	Tartalékalap	5984	80
28	Kölcsönök	73746	—	21	Veszteség tartalékalap	291	83
29	Előlegek	19903	—	32	Tőkésített osztalék	4477	80
39	Hátralékos kamatok kölcsönök után	143	88	38	Törzsbetétek	90285	20
40	Hátralékos kamatok előlegek után	709	34	39	Előre bevett kamatok kölcsönök után	710	54
41	Készpénz	3089	40	40	Előre bevett kamatok előlegek után	69	54
				35	Nyeremény áthozat 1912. évről 9-72		
					Folyó évi nyeremény	3856-73	
					Összes nyeremény	3866	45
		105893	18			105893	18

TARTOZIK

Veszteség- és nyereség-számla

KÖVETEL

Lap-szám	Megnevezés	K	f	Lap-szám	Megnevezés	K	f
VESZTESÉG				NYERESÉG			
8	Tartalékalap utáni kamat	285	—	15	Takarékpénztári betét utáni kamat	280	72
12	Adó és illeték	157	48	36	Bírság díjak	146	10
20	Vegyeesek	114	34	39	Átírási díjak	13	—
33	Tiszteletdíjak	1950	—	39	Kölcsönök utáni kamat	6133	54
34	Folyószámla kamatok	483	90	40	Előlegek utáni kamat	1139	09
37	Üzleti költségek	865	—		Nyeremény áthozat 1912. évről	9	72
	Nyeremény áthozat 1912. évről 9-72						
	Folyó évi nyeremény	3856-73					
	Összes nyeremény	3866	45				
		7722	17			7722	17

Mindszent, 1913. évi december hó 31-én.

Karaszka Kálmán
könyvelőPánczél Károly
aligazgatóVitos Gerő
igazgatóApró Ferenc
pénztárosGyovay András
ig. tag.Keresztes Áron
ig. tag.Elekes Lajos
ig. tag.Taar Lajos
ig. tag.Kardos István
ig. tag.

Megvizsgáltuk és helyesnek találtuk. Mindszent, 1914. évi február hó 2-án.

Keresztes Ferenc
f. b. tagLipták Jenő
f. b. tagWimmer Károly
f. b. elnökZánthó Kálmán
f. b. tagPölös Mihály
f. b. tag